

"La condició prèvia per salvar Espanya, per impedir que, després de consumada la seva ruïna econòmica, a la que indefectiblement està arribant, sigui convertida en un munt de runes, en una terrible guerra atòmica, és acabar amb el règim franquista".

Informe de Dolores Ibarruri en una reunió de dirigents comunistes. 25 d'octubre del 1951.

UN MISSATGE DE STALIN AL POBLE JAPONES

(En resposta a la petició del redactor en cap de l'agència japonesa Kyodo, el camarada Stalin adreça el següent missatge d'any nou al poble japonès, missatge publicat a la PRAVDA de Moscou i retransmès per totes les emissores de la xarxa nacional japonesa:)

Estimat senyor K. Ivamoto,

He rebut la vostra petició que adreça al poble japonès un missatge d'Any Nou.

No és pas tradició dels homes d'Estat soviètics que el primer ministre d'un Estat estranger s'adreça al poble d'un altre Estat amb els seus bons desigs. Amb tot, una simpatia profunda dels pobles de la Unió Soviètica envers el poble japonès, caigut en la desgràcia per culpa de l'ocupació estrangera, em fa deixar de costat aquesta regla i satisfer la vostra petició.

Jo us prego de transmetre al poble japonès que li desitjo llibertat i felicitat, que li desitje un èxit total en el seu coratjós combat per la independència de la seva pàtria.

Els pobles de la Unió Soviètica també han sofert ells mateixos en el passat els horrors de l'ocupació estrangera en la qual han participat igualment els imperialistes japonesos.

Per això comprenen perfectament les

sofrenes del poble japonès. Senten per ell una profunda simpatia i estan convençuts que obtindrà la reneixença i la independència de la seva pàtria, tal com ho han fet en el passat els pobles de la Unió Soviètica.

Desitjo als obrers japonesos que puguin desfer-se de l'atur forçós i dels baixos salaris, que vegin desaparèixer els preus elevats que pesen sobre les mercaderies d'àmplia consumació i que obtinguin èxit en llur lluita per la defensa de la pau.

Desitjo als pagesos del Japó que no hagin de patir més d'una insuficiència o d'una privació total de terra, l'abolició dels feixucs impostos i que tinguin èxit en llur lluita per la defensa de la pau.

Desitjo a tot el poble japonès i als seus intel·lectuals el triomf total de les forces democràtiques del Japó, la represa i desenvolupament de la vida econòmica del país, l'esplendor de la cultura nacional, de la ciència, de l'art i l'èxit en la lluita per la defensa de la pau.

Respectuosament.

Josep STALIN

31 de desembre del 1951

LES DONES I LA LLUITA PER LA PAU

DISCURS PRONUNCIAT PER LA CAMARADA DOLORES IBARRURI EN LA SESSIO DEL C.E. DE LA FEDERACIO DEMOCRATICA INTERNACIONAL DE DONES, CELEBRADA FA POC A BERLIN

Volgudes amigues: Cada una de les nostres reunions demostra de manera inequívoca els progressos de la Federació Democràtica Internacional de Dones que, en l'ordre particular, concret, del creixement de cada una de les nostres organitzacions nacionals i de la creació d'altres noves, reflecteix i expressa el creixement en escala mundial del poderós moviment dels partidaris de la pau.

Alguns diuen que la ciència dels números es una ciència àrida. Nosaltres podem afirmar que això no és veritat. Per nosaltres els números formen una melodiosa simfonia que omplena els nostres cors d'entusiasme i de passió i que ens dona noves forces per a continuar la lluita per un món de pau i de justícia, en el qual els pobles i els homes siguin feliços i les mares i les dones no sentin cap temor per la vida de llurs fills i de llurs homes.

Anem al camp dels números, d'aquestes xifres que desvetllen en nosaltres afanys i entusiasme: 80 milions, 90 milions, 100 milions i avui 135 milions de dones en els rengles de la nostra Federació. Us heu aturat a reflexionar, volgudes amigues, el que això significa? Quins miracles d'organització, quin acumulament d'esforços, quin activitat, quin entusiasme, quantes abnegacions, quantes iniciatives meravelloses de dones senzilles, de dones abnegades de dones anònimes que en tots els països, que en tots els recons de la terra aporten la seva contribució a la gran causa de la lluita per la pau! I al mateix temps, heu pensat quin enorme responsabilitat pesa sobre la Federació i sobre cada una de les direccions nacionals davant d'aquests milions de dones senzilles que han vingut a la Federació plenes de fe i d'esperança i

(Passa a la pàg. 2)

LES DONES I LA LLUITA PER LA PAU

(Vé de la pàg.1)

davant del moviment mundial de la pau que s'aixeca com una barrera imbatible enfront dels incendiàries de guerra?.

La nostra presidenta, Sra. Cotton, que en nom de la F.D.I.D. assistí a Viena a la reunió del Consell Mundial de la Pau, ens ha parlat de l'extraordinària importància dels acords i resolucions aprovats en aqueixa reunió. Acords i resolucions tendents a tancar el pas als agresors i en defensa de l'establiment d'una pau sòlida i duradora; acords i resolucions que nosaltres fem nostres amb el propòsit ferm i conscient de donar-los vida, de lluitar per ells i de fer que també lluitin per ells nous milions d'homes i dones, als quals no ens hem apropiat encara i als quals devem interessar en la lluita per la pau.

Però la Sra. Cotton feia una constatació que nosaltres devem tenir en compte. I és que malgrat l'enorme treball realitzat per la F.D.I.D. en el seu conjunt i per cada organització nacional en particular en la recollida de signatures per un pacte de pau igual que anteriorment sota la crida d'Estocolm, la participació de representants femenins en les reunions per la pau no correspon a la gran força que representa la Federació ni a l'enorme treball que les dones realitzen en la lluita per la pau. Nosaltres hem de fer que aquesta participació sigui més activa, interessant totes les dones en les tasques del moviment mundial de la pau.

Si aquesta estreta col.laboració de les forces de la pau ha estat fins ara absolutament necessària i indispensable, l'agreujament de la situació internacional en els últims mesos ens obliga a redoblar els nostres esforços, a intensificar la nostra activitat per mobilitzar les forces de la pau i tancar el camí a l'agresió i a la guerra. Els aconteixements dels últims mesos, entre els quals destaquen la signatura de l'anomenat tractat de pau amb el Japó, que viola els acords internacionals i augmenta els perills de guerra en el Pacífic, la remilitarització de l'Alemanya occidental, la vivificació del nazisme, col.locant en llocs destacats els antics generals hitlerians, el manteniment de la divisió d'Alemanya impedint la formació d'una Alemanya unida, democràtica, independent i amant de la pau, els propòsits oberts d'incorporar l'Alemanya occidental a l'agresiu Bloc Atlàntic com força de xoc en els plans agressius dels imperialistes ianqui-britànics, la política americana d'ajut al botxí del poble espanyol, al general feixista Franco, i la sistemàtica negativa del govern americà a les proposicions soviètiques per l'arranjament pacífic de les diferències existents sobre els distints problemes internacionals; demostren entre tota una multitud d'altres fets d'agresió i de provocació la decisió dels imperialistes americans de llançar els pobles a la terrible catàstrofe d'una nova i espantosa guerra mundial. Però els pobles no volen la guerra. I la més clara expressió d'aquesta voluntat de pau dels pobles és el grandios front mundial de partidaris de la pau, fet sense precedents en la his-

tòria de la lluita dels pobles per la seva existència.

Com comprovem cada dia, en aquest impressionant moviment de la pau lluiten en primer rengle les dones i les mares de tot el món. Son elles les més interessades a defensar i mantenir la pau perquè la guerra aporta amb crueltat particular a les dones i als nens dolors terribles, angoixes profundes, turments i sofrències indescriptibles. En tots els països, dones senzilles en la lluita per la pau, en la lluita contra els incendiàries de guerra, creixen i es converteixen en heroïnes nacionals, estimades i volgudes per les dones de tot el món, a les quals serveixen d'exemple, com Raymonde Dien a França, Elvira Martin a Itàlia, Lili Werther a Alemanya, Mònica Felton a Anglaterra i tantes altres que, per llur fermesa i combativitat, estimulen les dones en la lluita per una pau sòlida i duradora.

Les violències desencadenades pels imperialistes contra els partidaris de la pau s'estavellaran contra aquesta força invencible que la consciència del perill dona als homes i als pobles. S'estavellaran contra llur ferma decisió de mantenir la pau i d'impedir la monstruosa guerra d'extermini a què els imperialistes volen llançar el món. No oblidem que el problema de la pau o de la guerra no depèn avui exclusivament dels imperialistes, sinó de les masses, dels pobles. Les paraules de Stalin "la pau es mantindrà i consolidarà si els pobles prenen en llurs mans la causa del manteniment de la pau i la defensen fins el final" ens assenyalen el camí de la victòria de la pau sobre la guerra, de la vida sobre la mort.

Si les masses, sense les quals no és pot fer la guerra, diuen no als plans dels imperialistes i lluiten contra la guerra, la pau pot ésser salvada. I en relació amb aquesta qüestió vital, fonamental, per la vida dels pobles, jo vull amb particular interès adreçar-me a les nostres amigues alemanes i, especialment, a les dones de l'Alemanya occidental.

Volgudes amigues: Els imperialistes ianquis, aquests mateixos imperialistes que neguen al poble alemany el dret a disposar dels seus destins, que s'oposen a l'establiment d'una Alemanya unida, independent, democràtica i pacífica, aquests gàngsters de la política, que insulten el poble alemany volent prohibir-li fins i tot el dret de dir la veritat, com ho ha declarat brutalment el procurador ianqui en el procés de Lili Werther en afirmar: "poc importa si ha dit o no la veritat, sota el règim d'ocupació no té dret a dir-la", volen servir-se dels vostres fills i dels vostres marits com carn de canó, com força de xoc i d'agresió en la realització de llurs plans criminals de guerra i d'extermini. De la vostra activitat, del vostre treball, depèn en gran part el fer fracassar els plans dels Truman i dels Churchills, dels Adenauer i Schumacher de fer d'Alemanya una base d'agresió i de guerra.

Nosaltres tenim confiança que vosaltres mares i dones alemanes, que tant heu fet per la democratització del vostre país, sabreu complir conjuntament amb tot el poble alemany amb el deure sagrat davant dels vos-

So.

LES DONES I LA LLUITA PER LA PAU

tres fills i davant del món, lluitant per a impedir que Alemanya sigui convertida en un instrument d'agressió al servei dels imperialistes ianqui-britànics.

Algunes de les nostres amigues de diferents països, especialment d'Anglaterra i dels països escandinaus, parlen de les dificultats que troben per desenrotllar llurs activitats. És cert que existeixen dificultats. I nosaltres no hem cregut mai que el nostre camí fos un camí pla i sembrat de roses. Però àdhuc en les condicions més difícils la lluita és possible. I l'exemple d'Espanya és demostratiu. Ja en la nostra reunió de Bulgària vaig assenyalar l'enorme importància que tenien per la causa de la pau les vagues i manifestacions de protesta desencadenades a Espanya i particularment a Barcelona, en la passada primavera, en quals lluites prengueren una part activa i principal les dones, especialment les obres tèxtils de Catalunya. Aquestes lluites amb les quals el poble espanyol expressava la seva resistència a la política de misèria i de guerra del general Franco i la seva oposició a la colonització d'Espanya pels americans, ha donat un gran impuls al moviment dels partidaris de la pau. Més de 400.000 signatures per un Pacte de Pau entre les cinc grans potències han estat recollides fins ara entre els espanyols. I davant de la impossibilitat de celebrar un Congrés de pau en l'Espanya franquista, els espanyols han celebrat a Mèxic el passat mes de novembre el Congrés espanyol de la pau. A aquest Congrés, que representava i expressava la voluntat de pau del poble espanyol i la seva decisió d'oposar-se als plans de guerra dels imperialistes, hi arribaren de l'interior de l'Espanya amordaçada i torturada missatges d'adhesió de pobles i ciutats, d'obres i artisans, de militars i civils, d'intel·lectuals, de pagesos i sobre tot de les nostres abnegades i heroïques dones espanyoles que refermaven una vegada més llur voluntat de lluitar contra els propòsits americans de fer d'Espanya un portaavions i dels espanyols mercenaris del Pentàgon.

Volgudes amigues meves: per haver organitzat les vagues i protestes populars de març a Catalunya, en les quals el poble espanyol ha expressat davant del món la seva decisió d'oposar-se als plans de guerra de Franco i dels seus amos americans, hi ha en el presidí d'Ocaña algunes desenes d'heroics treballadors de Catalunya sobre els quals plana l'amenaça d'una condemna de mort. Entre ells es troba el dirigent del Partit Socialista Unificat de Catalunya, Gregori Lopez Raimundo, principal acusat, que valentment ha mantingut enfront dels torturadors policials el dret del poble espanyol a la lluita per la llibertat i per la pau.

Arreu del món les organitzacions democràtiques estan desenrotllant una àmplia campanya de solidaritat per salvar de la mort aquests heroics combatents del poble espanyol. I jo us demano a vosaltres, volgudes amigues, que en tornar als vostres països ajudeu a ampliar aquesta campanya per a imposar l'alliberament de Gregori Lopez Raimundo i dels seus companys en la lluita per la pau i la democràcia.

En la reunió del Consell Mundial de la Pau han estat traçades noves i decisives tasques que fem nostres i al compliment de les quals anem a dedicar les nostres forces i les nostres energies, perquè de la seva realització depèn que sigui salvada la pau, que és avui la tasca més noble i sagrada per cada dona i per totes les nostres organitzacions nacionals.

En la lluita contra els incendiàries de guerra, les forces de la pau han obtingut ja grans victòries. Però això no vol dir que des d'ara el camí sera més còmode i les dificultats menors. Al contrari. Com més grans siguin els nostres èxits més gran serà també la ràbia dels incendiàries de guerra i aquests extremeran llurs persecucions contra les nostres organitzacions i contra tots els partidaris de la pau. I jo estic segura d'interpretar els vostres sentiments i els sentiments dels milions de dones que arreu del món estimen la pau i lluiten per mantenir-la i consolidar-la, afirmant que a nosaltres no ens espantaran les dificultats, que nosaltres preferim enfrontar-nos avui amb aquestes dificultats i arrostrar les persecucions dels imperialistes i dels seus lacais en la lluita per la pau, com ho fan les nostres heroïnes, a haver de plorar demà sobre les vides truncades dels nostres fills, sobre les ruïnes de les nostres llars, sobre les ruïnes de la nostra Pàtria. Creient en la pau i en les inconmensurables forces del camp de la pau, marxem endavant en el reforçament de les nostres organitzacions nacionals i en el compliment del nostre treball, atreient nous milions de dones als rengles de la Federació i portant arreu la nostra fé i la nostra seguretat en la victòria de les forces de la pau i de la vida sobre les forces de la guerra i de la mort.

SALUTACIO A DOLORES IBARRURI

Amb motiu del 56 aniversari de la camarada Dolores Ibaruri, Secretari General del Partit Comunista d'Espanya, el Secretariat del P.S.U. li ha enviat una sentida salutació en la que, després de destacar la gran importància de les ensenyances que la camarada Pasionaria ha aportat al desenrotllament del P.S.U. i d'expressar-li l'agraïment del Partit i de tot el poble de Catalunya per l'orientació i impulsio que ha donat a la campanya mundial en defensa del camarada Lopez Raimundo i els altres camarades, entre altres coses, es diu:

"En el moment que els imperialistes ianquis corren a apuntalar el franquisme amb un pacte de guerra que vol fer de la nostra Patria una base d'agressió contra la URSS i les noves democràcies, i que el perill de guerra amenaça greument la vida d'Espanya, el P.S.U. et promet, camarada Dolores, de tenir en el centre de totes les activitats, l'alertar el poble català contra la guerra, unir-lo i organitzar-lo per a impedir, conjuntament amb els altres pobles hispànics, el crim monstruos que Franco i els imperialistes preparen".

Fora d'Espanya els americans

Les unitats de la marina de guerra ianqui de la Mediterrània estan entrant al Port de Barcelona, com ho fan al mateix temps als Ports de Palma de Mallorca, Tarragona, València, Alacant, Cartagena i Màlaga. Es una veritable invasió de les costes espanyoles. Els incendiariis de guerra ianquis tenen pressa per fer les proves dels ports espanyols, convertits per Franco en bases navals a llur servei. Els incendiariis de guerra tenen pressa per a establir-s'hi com força d'ocupació encarregada de sostenir Franco i d'intimidat el poble, amb l'intent de paralitzar la seva lluita antifranquista i imposar llurs plans de guerra.

Però Franco i els imperialistes s'enganyen. No intimidaran al poble, al contrari. La flama patriòtica que crema en els nostres cors abrandarà encara més l'odi sagrat contra el franquisme i els seus sostenidors imperialistes que venen a robar les riqueses d'Espanya.

El crit de fora els ianquis de Barcelona! fora els americans d'Espanya! ressonarà més fort que mai i animarà tots els patriotes a unir-nos més estretament i ràpida per tal d'impedir el crim que preparen contra Espanya i els espanyols.

L'any passat també va "visitar-nos" el mes de gener la mateixa sisena Flota americana. La fredor del poble va tenir el caràcter d'una neta manifestació d'antipatia que enguany no seria suficient. Enguany, el perill de guerra que aquestes "visites" fan planar sobre Catalunya i tot Espanya s'ha agreujat i no n'hi ha prou de manifestar antipatia. Cal fer-los sentir l'odi, l'odi sagrat i patriòtic de tot el poble. Arreu on vagin, en tot aquell que apropin, han de trobar-hi un profund menyspreu, la mateixa rèplica: Que veniu a fer? Aneu-se'n! Els cartells, fora d'Espanya els americans! han d'ésser renovats i se'n han de fer altres per totes les parets de pobles i ciutats, a les andanes i calçades dels carrers i carreteres de Barcelona i de tot Catalunya.

Entre la "visita" de l'any passat i la d'enguany, han ocorregut aconteixements de la més gran importància pel nostre poble. La lluita s'ha elevat a una etapa superior i el poble es prepara per a noves batalles d'envergadura, decisives, contra el franquisme i els incendiariis de guerra. La vaga general de la classe obrera i del poble de Barcelona, el passat mes de març i les manifestacions antifranquistes de Navarra, Euscadi i Madrid, les lluites d'arreu d'Espanya, han demostrat amb tota claretat la voluntat del nostre poble d'unir-se en un ampli i grandios Front Nacional per acabar amb el franquisme i el perill de mort d'una guerra atòmica.

En començar el 1952 la situació ha canviat profundament. El pacte bilateral Franco-Truman i la presència a Espanya d'ocupants americans, poden dificultar la lluita popular, però no impediran que l'odi del poble augmenti i que es transformi en més consciència i més àmplies accions de masses que posaran en moviment totes les energies del país contra el perill de guerra i la colonització americana i el règim criminal que ho fa possible. Com diu la camarada Dolores en un recent informe:

"En examinar la situació creada en el nostre país amb l'actitud dels imperialistes ianquis i la disposició del Govern franquista a convertir Espanya en una colònia ianqui i en una base estratègica al servei dels plans de guerra dels americans, podem assegurar sense cap vacil·lació que ens trobem a la vetlla de nous combats, d'àmplies i acarnissades lluites de tot el poble contra el règim franquista".

El poble no vol patir més gana i misèria, exigeix que s'acabin els preparatius de guerra i que els americans marxïn d'Espanya. I sap que això no pot aconseguir-se sense enderrocar previament el règim franquista. Recolzant en les poderoses i creixents forces de l'immens camp de la pau, dirigides per la nostra gran amiga de sempre, la Unió Soviètica, els pobles d'Espanya estretament units i formant un vast i puixant Front Nacional seran victoriosos.

El P.S.U., tots els militants, al capdavant de la classe obrera i conscients de la missió del seu Partit revolucionari i d'avantguarda, hem de lligar-nos més i més amb tots els obrers a les fàbriques i altres llocs de treball, discutir cordialment i fraternal amb els obrers d'altres tendències i opinions, fer que ajudin a realitzar la més àmplia unitat obrera per millors condicions de vida, per un salari mínim vital. Hem de fer que ajudin a denunciar el greu perill de guerra i com la preparació de la guerra és causa suplementària de gana i misèria, que s'afegeix al caràcter del franquisme, règim de classe, feixista, dels grans capitalistes i terratinents. Que ajudin a denunciar l'actitud ianqui i a unir els treballadors i tot el poble contra els colonitzadors americans que venen a sostenir Franco i agreujar la ruïna del país i la misèria de tot el poble, accelerant els preparatius de guerra.

Que en tot el país es preparin les proximes lluites, sense impaciència, però intensament, aixecant la voluntat de tot el poble unit contra la guerra i el franquisme, per la independència d'Espanya i el restabliment de la democràcia, per treure d'Espanya els incendiariis de guerra, els traficants ianquis de mort i de misèria.

Odi i lluita contra els ianquis

Els nostres corresponsals ens han fet arribar tres exemples que demostren magníficament com creix l'odi als imperialistes ianquis entre la classe obrera i tot el poble de Catalunya. Són els següents:

En un important taller metal·lúrgic de Barcelona, en el que treballen 400 obrers, un gos falangista va voler fer propaganda de l'ajut a Franco dels americans. Rabiós perquè els obrers li replicaven i volent imposar el seu criteri, va acabar per insultar els obrers. El resultat va ésser que hagué de passar al botiquín de l'Empresa per fer-se curar i sembla que li han passat les ganades de fer propaganda ianqui. En aquest cas van coincidir tots els obrers, entre els quals bon nombre de treballadors de la C.N.T.

En una fàbrica tèxtil, en la que tre-

(Passa a la pàg. 6)

CAL ORGANITZAR I DESENROTLLAR LA LLUITA PER UN SALARI VITAL I MOVIL

La insuportable situació de misèria i de gana que el règim franquista ha creat a milions de treballadors de la ciutat i del camp i la terrible perspectiva que Franco ofereix al país amb la venda d'Espanya als incendiaris de guerra americans, posen davant de la classe obrera i de tots els treballadors la necessitat imprescindible de lluitar per unes condicions d'existència humanes i per la defensa de la pròpia vida, és dir, la defensa de la pau.

L'exigència d'un salari mínim vital per part dels treballadors és tal i té tal força que ja en el II Congrés de Treballadors celebrat a Madrid abans de la gran vaga general de Barcelona de març passat, els jerarques falangistes dels sindicats verticals acordaren, com mitjà de demagogia i amb l'intent de paraitzar la lluita de la classe obrera, "suggerir" al Govern franquista la necessitat d'establir un salari mínim vital.

Això prova que la campanya de mentides per amagar al poble les causes i els culpables de la misèria i ruïna, constantment mantinguda pels falangistes, no ha pogut impedir que la veritat penetrés la consciència dels treballadors i que aquests vegessin que mentre llur nivell de vida s'ha reduït més de cinc vegades en comparació al que existia en temps de la República, els grans capitalistes i financers, tota la llopada feixista i llurs protegits, començant per la família de Franco, s'enriqueixen escandalosament. I ara, a més, apareix clar com els imperialistes franquistes s'han apoderat i s'apoderen de les riqueses del país i com es valen del salari extremadament baix dels obrers espanyols per portar matèria prima a llurs fàbriques filials d'Espanya i exportar després la producció realitzant enormes beneficis.

Per totes aquestes i altres raons, la indignació i la resolució dels treballadors d'acabar aquesta criminal política d'exploatació augmenta constantment i desenrotlla en ells llur consciència de classe. La grandiosa vaga general de març passat ha donat confiança als obrers en llur força i els ha demostrat tot el què es pot fer a base de la unitat en la lluita.

En totes les fàbriques i llocs de treball es troben avui homes, dones i joves coratjosos i conscients, ansiosos de lluitar per acabar amb la gana i la misèria, capaços de dirigir i organitzar la lluita de tots units per la conquesta del salari mínim vital i contra els preparatius de guerra, marxant de cara cap a les grans batalles de tot el poble que han d'acabar amb el franquisme i garantir la pau, amb el restabliment de la democràcia i la independència nacional d'Espanya.

Aquests homes i dones han d'unir-se en cada fàbrica i lloc de treball, han de constituir Comitès d'unitat encarregats d'orientar i dirigir la lluita, encarregats d'establir les reivindicacions obreres que responguin a l'anhel del conjunt de treballadors i, propagant-les, organitzar la lluita, combinat els mitjans legals amb tots els mitjans il·legals, d'acord amb l'experiència que ja es té, per tal de fer-les valer. Aquesta és una gran missió dels

treballadors revolucionaris més conscients per tal de realitzar un dels consells que, en extreure experiències de la passada vaga general de Barcelona, ens dona la gran camarada i dirigent de la classe obrera i dels pobles d'Espanya, la camarada Dolores Ibàrruri, en dir-nos que "CAL LLIGAR L'AGITACIO AMB L'ORGANITZACIO".

La grandiosa vaga general de Barcelona ens demostra que existeixen totes les possibilitats per organitzar sistemàticament la lluita i la unitat. El què cal éstrobar la manera de fer que l'anhel d'unitat prengui forma concreta en cada fàbrica i lloc de

(Passa a la pàg.7)

Congrés Espanyol de la Pau a Mèxic

Del 2 al 5 de novembre passat, va celebrar-se a Mèxic el grandios Congrés Espanyol de la Pau, convocat per una àmplia Comissió sota la Presidència del Dr. Giral.

El Congrés ha estat un aconeteixement extraordinari en el camí de la unitat per la pau i la democràcia, contra el franquisme i la intercenció dels imperialistes franquistes a la nostra Pàtria.

Hi assistiren 1.659 delegats, representatius de totes les tendències i opinions, de totes les condicions socials i de totes les nacionalitats hispàniques. Més de 180.000 adhesions d'Espanya, de França, i dels països d'Amèrica, d'Anglaterra i de la URSS, donaren al Congrés el caràcter de veritable Congrés de la Pau de tots els espanyols, el caràcter d'una àmplia i profunda manifestació de Front Nacional del nostre poble.

El Dr. Giral en el seu magnífic discurs d'obertura, el Secretari General, camarada Wenceslao Roces, el socialista Dr. Juan Solares, l'anarquista professor Josep de Tapia, el diputat del Parlament de Catalunya, Martí Rouret, el republicà Sr. Pedro Camacho, i tants i tants altres que hi manifestaren llurs opinions diverses, però totes coincidents en el mateix afany profund i patriòtic de salvar Espanya del perill de guerra i d'alliberar-la del franquisme i del jou dels imperialistes. Tots expressaven i simbolitzaven el crit punyent de la Pàtria martiritzada que reclama la unió nacional de tots els seus fills.

En el Congrés es van rebre i es van llegir en mig de grans aplaudiments les adhesions de la camarada Dolores Ibàrruri, del general Vicente Rojo, del gran artista Pablo Picasso, dels escriptors Bergamín, Casona i Alberti, de l'enginyer Sánchez Arcas i cents i milers d'adhesions entre les quals van destacar les que foren enviades de tot Espanya i d'aquí mateix, de Catalunya.

I finalment, va nomenar-se un Consell de la Pau, d'amplíssima representació, integrat per personalitats polítiques, científiques, de l'art i de les lletres, i també representants de les masses treballadores espanyoles, Consell que actuarà sota la presidència del gran patriota, expresident del Govern de la República, Dr. José Giral.

TREBALL saluda el Congrés i el Consell de la Pau que ha estat anomenat a Mèxic, amb la seguretat d'interpretar la voluntat dels seus lectors i de tot el poble de Catalunya.

Una interviu de la camarada DOLORES IBARRURI

Amb motiu de la reunió del Consell Executiu de la Federació Democràtica Internacional de Dones, el periòdic alemany "Neues Deutschland", ha publicat la següent interviu amb la camarada Dolores Ibarruri, Secretari General del Partit Comunista d'Espanya i Vice-Presidenta d'aquella Federació:

P r e g u n t a: Quina es la reacció dels obrers, dels pagesos, de la classe mitjana espanyola davant de l'entrega d'Espanya per part de Franco, com base nordamericana de guerra?

R e s p o s t a: La venda d'Espanya a l'imperialisme ianqui realitzada pel Govern franquista aguditzà la situació de misèria i de ruïna en què es troba, fins a límits inconcebibles. El Govern franquista té bloquejats els salaris dels treballadors perquè convé així als interessos dels americans a Espanya. D'aquesta manera, la producció a les cases filials americanes d'Espanya els resulta tan barata que, malgrat el cost del transport, d'embarcament, d'assegurances i d'aduanes, els americans poden vendre a Amèrica la producció espanyola a preus més baixos que els productes elaborats en la pròpia Amèrica. Per altre costat, la transformació de l'economia espanyola en una economia de guerra i l'augment monstruós dels pressupostos de l'Estat, que en un any passen de 19.500 milions en 1951 a 22.745 milions pel 1952, plana de manera extraordinària sobre l'existència de les masses populars. Els preus dels aliments fonamentals de la població treballadora, ja de per sí inaccessible als actuals salaris dels obrers, han estat augmentats igual que els serveis públics d'aigua, del gas, de l'electricitat, dels lloguers, del transport. Nous impostos i contribucions han planat sobre les economies ja precàries dels modestos industrials i comerciants, portant la ruïna a milers de gentes modestes impossibilitades de fer front a llurs compromisos econòmics com ho demostren els milers de fallides de cases comercials i de lletres protestades en aquests últims anys, especialment en 1950, el volum de les quals puja a varis milers de milions de pessetes. La situació dels pagesos pobres i mitjans, igual que la dels milions d'obriers agrícoles, és cada dia més insostenible i les mateixes autoritats franquistes es veuen obligades a confessar que hi ha pobles que han quedat buits perquè llurs habitants marxen a les ciutats a la recerca del sustentament que no poden trobar en llurs llocs d'origen.

P r e g u n t a: Quina influència exerceix sobre la lluita alliberadora del poble espanyol la força del moviment mundial de la pau i la solidaritat dels pobles envers els antifeixistes espanyols, per exemple la campanya de solidaritat amb Lopez Raimundo i els seus companys?

R e s p o s t a: El moviment mundial de la pau s'ha reflectit a Espanya amb el reforçament de la resistència popular al franquisme i en la lluita de les masses contra la política de guerra i d'entrega d'Espanya als americans del general Franco. Les vagues i protestes populars d'aquesta primavera i especialment la protesta impressionant de la classe obrera i del poble català, són la manifestació més evident del des-

enrotllament de la lluita per la pau i l'expressió de la voluntat del poble espanyol d'impedir que Espanya sigui convertida en una base d'agressió i de guerra dels imperialistes ianquis. El moviment internacional de solidaritat, a l'entorn de Gregori Lopez Raimundo i els seus companys detinguts a Ocaña per haver organitzat i dirigit les vagues de Catalunya i sobre els quals plana l'amenaça de mort, desvetlla en la classe obrera espanyola una profunda emoció i estimula els antifranquistes espanyols a la lluita per la democratització d'Espanya i per la pau. Els treballadors alemanys podran ajudar eficaçment el poble espanyol en la seva lluita contra l'opressió feixista i contra la colonització ianqui, desenrotllant llur pròpia lluita contra la remilitarització de l'Alemanya occidental i per una Alemanya unida, democràtica, independent i amant de la pau, puix que cada victòria guanyada a Alemanya als imperialistes i incendiàries de guerra ianqui-britànics contribueix poderosament al reforçament de la pau i del moviment democràtic arreu del món.

P r e g u n t a: Quina és l'actual situació de les dones i dels nens a l'Espanya de Franco?

R e s p o s t a: El règim feixista de Franco ha destruït totes les conquestes democràtiques que les dones espanyoles disfrutaven durant la República i ha vivificat les velles lleis i costums feudals i reaccionàries que fan de la dona una esclava sense cap dret. Com una plaga espantosa s'estén la misèria sobre Espanya i els nens són les primeres víctimes. La gana i les malalties es rabejen brutalment sobre les joves vides infantívoles i l'augment de la delinqüència i la prostitució entre la infància i l'adolescència han assolit proporcions mai no conegudes fins ara. Les dones espanyoles que no han oblidat allò que la República democràtica va significar per elles lluiten afanyosament contra el règim franquista, per la democràcia i per la pau. A les presons i davant els pelotons d'execució les dones espanyoles han estat i són exemple d'heroisme i de fermesa.

Odi i lluita contra els ianquis

(Vé de la pàg. 4)

ballen 350 obrers, un falangista, anomenat per tots l'"ianqui", va començar a fer propaganda americana i va seguir provocant els obrers amb insults a la Unió Soviètica. Els obrers el van fer callar de manera contundent i la pallissa que va rebre el va obligar a quedar-se a casa durant dos dies.

En un comerç de perfumeria, ens comunica un dependent, són ja molts els clients, dones en majoria, que n'hi ha prou, quan guaiten un producte que sembla agradar-los, que se'ls digui que és americà, per què el deixin desseguida com si els cremés, i dient: "Així, no el vull. Ensenyeu-me'n un altre que no ho sigui".

REFORCEM LA LLUITA PER LA LLIBERTAT DE LOPEZ RAIMUNDO I ELS ALTRES CAMARADES

a se-

mpre-
rimer A Barcelona i a tot Catalunya, arreu
món d'Espanya, es desenrotlla la grandiosa cam-
panya per la llibertat de López Raimundo i
porels altres camarades, recolzada a més per
l'alsuna extraordinària acció de les organit-
ades, sacions obreres i democràtiques internacio-
s. Ennals. No és possible abastar en el poc es-
lluipai de què disposem la immensitat d'aquesta
s in-campanya que demostra la consciència adqui-
ver-rida pel nostre poble per la defensa dels
ies illuitadors d'avanguardia, els seus diri-
a les gents, en la lluita contra el règim de gana,
Diení de misèria, per la pau i la llibertat.

Wer- Milers i cents de milers de fulles han
erraestat repartides a Catalunya pel P.S.U. i
com-arreu d'Espanya pel Partit Comunista aler-
uita tant la població del perill que corren els
34 heroics dirigents i cridant a la lluita
mpe-per llur alliberament. La resposta de la
a pau classe obrera i de tot el poble per salvar
ven-els dirigents de la gran vaga general de
dona març de Barcelona ha estat ràpida i unàn-
con-me. Barcelona està plena d'inscripcions exigint
pau llur llibertat. D'arreu d'Espanya arriba-
ter-ven salutacions al camarada López Raimundo
nçar i els altres camarades. D'arreu va aixecar-
e la se un clam unànime.

usi- Una primera victòria ha estat assolida.
mas- El règim franquista va haver de fer públi-
"la ca llur detenció. El Govern terrorista ha
po-hagut de fer pública una nota oficiosa per
man-donar preteses explicacions. Isabel Vicente,
s el heròina popular, i sis camarades més han
cto-estat deixats en llibertat, arrencats als
vida torturadors franquistes per la lluita del
poble.

pet Pero no podem deixar que s'aflebeixi la
in-vigilància. El règim franquista és pèrfid i
, la feroç. Solament la lluita unida l'obligarà
o a respectar la vida dels 27 camarades sot-
vita mesos a procés. Solament la lluita unida
eres podrà imposar llur llibertat i impedir que
anes el franquisme rabegi en aquests grans ca-
anya camarades la seva ràbia. Han de continuar les
veritables manifestacions de simpatia i so-
lidaritat que es realitzen ananta visitar-
ne-los a la presó. Han de seguir les cartes i
osar targes de salutació enviades de totes les
ali-fàbriques, barriades, i individuals, a la
mo-Presó Modelo de Barcelona. A les fàbriques
i la i llocs de treball han de multiplicar-se les
vo-comissions que en nom de tots els obrers
dir intervenen per exigir llur llibertat.

ents Hem de salvar López Raimundo i els
ili altres camarades, hem d'imposar llur lli-
di bertat!

no
os-
am El Congrés Espanyol de la Pau, celebrat
la a Mèxic el mes de novembre, sota la Presi-
ue- dència del Dr. Giral, ha enviat a l'O.N.U.
at, una carta demanant que l'organisme inter-
el nacional es fés ressò de la protesta.

els Un grup de destacades personalitats po-
fer lítiques espanyoles emigrades, la Comissió
s. espanyola de Partidaris de la Pau, han pu-
es blicat sengles declaracions en defensa de
pe López Raimundo i els altres camarades.
ce Arreu de França i d'Amèrica els patriotes
le espanyol s'interessen per llur defensa.
os Solament del Departament del Sena (França)

han estat enviades més de 40,000 signatu-
res a l'O.N.U.

OO
Els delegats de la Unió Soviètica a
l'O.N.U. en presència del propi Ministre de
Negocis Estrangers, camarada A. Vichinski,
va rebre una delegació belga enviada ex-
pressament per protestar davant de l'O.N.U.
de la detenció dels 34 camarades. El cama-
rada Vichinski va declarar que la delega-
ció soviètica plantejaria aquesta qüestió
a la Comissió Social de l'O.N.U.

A Itàlia es desenrotlla un poderós mo-
viment de solidaritat. A Milan, s'ha cele-
brat una gran manifestació davant del Con-
sulat franquista.

Les grans organitzacions internacionals,
la Federació Sindical Mundial, la Federació
Democràtica Internacional de Dones, la Fede-
ració Mundial de la Joventut, la Unió In-
ternacional d'Estudiants, l'Associació In-
ternacional de Juristes Democràtics, estan
orientant gradioses mobilitzacions denun-
ciant el règim franquista i aixecant l'opi-
nió internacional en favor de López Raimun-
do i els altres camarades.

CAL ORGANITZAR I DESENROTLLAR ...

(Vé de la pàg.5)

treball i que el comitè d'unitat dirigeixi
la lluita per un salari mínim vital i mòvil
i les altres reivindicacions més sentides,
al mateix temps que aquesta lluita vagi en-
carada cap al restabliment de la democrà-
cia i la defensa de la pau.

La constitució d'aquests Comitès a les
fàbriques i llocs de treball ha d'ésser de-
cisiva per donar força i amplària a la
lluita per un salari mínim vital. Crearan
l'ambient necessari per la lluita victo-
riosa i elevaran la consciència del con-
junt, al mateix temps que els permetrà de
mesurar justament la decisió combatent dels
treballadors. Això permetrà combinar just-
ament l'acció legal, per exemple recolzar
en l'esmentat acord del II Congrés per a
exigir l'establiment del salari mínim vi-
tal, amb l'acció il.legal, és a dir, la dis-
minució del rendiment, el sabotatge de la
producció de guerra, la vaga, etc., all'en-
semps que faran que arribi llur experiència
a altres fàbriques.

El comunistes hem de dedicar els nostres
millors esforços a la creació d'aquests co-
mitès d'unitat i fer que es mantinguin i
desenrotllin, fent que figurin en ells els
treballadors més conscients i abnegats, amb
més esperit de classe i consciència revolu-
cionària, els més estimats i influents en-
tre els obrers de la fàbrica. La gran força
de la unitat i l'enorme voluntat de lluita
manifestades per la vaga general de març
ha de servir de nord per tal de dotar la
lluita d'organització i desenrotllar el com-
bat contra la guerra i la misèria, per tal
de conquistar un salari mínim als treballa-
dors, per tal d'acabar amb les formes di-
verses d'esclavatge i per tal de desenrot-
llar la lluita de la classe obrera i de tot
el poble per la pau i contra el franquisme.

ALS 28 ANYS DE LA MORT DE LENIN

El nom i la doctrina de Lenin són avui bandera de la humanitat laboriosa en la lluita per la pau, la democràcia i el socialisme.

Geni del pensament i de l'acció, Lenin ha desenrotllat el marxisme amb el triomf de la gran Revolució russa, i ha demostrat en la pràctica que la dominació dels grans capitalistes i terratinents no és eterna, que la classe obrera, dirigida per seu Partit de classe revolucionari i internacionalista, per mitjà de la presa del poder i la instauració de la Dictadura del Proletariat, s'alliberarà de l'explotació capitalista arreu del món i alliberarà la societat dels malfets de l'imperialisme.

Recolzant en la profunda anàlisi de l'estadi imperialista del desenrotllament capitalista, Lenin aportà al moviment obrer internacional la genial conclusió que el socialisme podia triomfar primerament en un petit nombre de països i àdhuc en un sol, liquidant la vella concepció que no era possible el triomf del socialisme, de no ésser en tot el món o en una majoria de països al mateix temps. Ell va demostrar que, en raó del desenrotllament desigual del capitalisme, la vella concepció havia esdevingut impossible.

La importància històrica d'aquesta descoberta, desenrotllada i completada per Stalin, radica en què establí la base teòrica per la instauració del socialisme a la Unió Soviètica, el triomf del primer Estat Socialista i el començament d'una nova era, l'era del comunisme, en la història de la humanitat.

Fa més de 30 anys, Lenin escriví profeticament:

"Totes les nacions faran cap al socialisme, això és inevitable, però no hi arribaran totes de la mateixa manera; cada una aportarà una particularitat en tal o tal forma de democràcia, en tal o tal varietat de la dictadura del proletariat, en tal o tal ritme de transformació socialista dels diferents aspectes de la vida social".

L'Estat socialista és per essència força de pau, exemple i estimul per a les forces democràtiques i progressistes d'arreu del món, basat en el respecte absolut de la independència nacional de cada país, del dret de cada nació a escollir el seu camí cap al pervenir. El principi de la coexistència pacífica entre els dos sistemes socials està a la base de la política internacional de la Unió Soviètica, de la defensa de la pau. El dret de cada nació a veure, comprovar i triar, és la base en què recolza la política constant de la Unió Soviètica d'amistat amb tots els pobles.

Avui la Unió Soviètica ja no és l'únic país del Socialisme. Recolzant en el seu ajut fraternal i en la seva força, la gran Xina i els països de democràcia popular han emprés la construcció del socialisme, mentre la U.R.S.S. marxa ja victoriosament en la construcció del comunisme.

A l'entorn de la Unió Soviètica, creada per Lenin i Stalin, s'apleguen avui les forces progressistes d'arreu del món en el gran camp de la pau, de la democràcia i del socialisme.

Lenin i el Partit bolxevic han ensenyat que la lluita per la pau i contra la guerra està lligada indissolublement a la lluita pel progrés, per la democràcia i el socialisme.

Honorem Lenin desenrotllant la lluita per la pau contra els imperialistes illurs lacais franquistes, per la defensa incondicional de la Unió Soviètica, per alliberar la classe obrera de l'explotació capitalista, per la independència d'Espanya i el restabliment de la democràcia.

Endavant en la campanya per un Pacte de Pau!

La campanya de recollida de signatures per un Pacte de Pau entre les cinc grans potències es realitza arreu de Catalunya amb entusiasme creixent, que els propis resultats estimulen.

En una ciutat pròxima a Barcelona, la primera fulla de signatures en conté 33. Entre elles hi ha les de dos capellans, un enginyer, un metge, un farmacèutic i dos estudiants.

A Barcelona, un grup ha reunit 200 signatures, de les quals 50 han estat recollides per una dona d'edat que és la principal animadora del grup. Un altre grup n'ha reunit 50. Un obrer fuster en té 35 en la fulla que s'ha proposat omplena totalment. Entre els obrers del transport hi ha actualment més de dues centes signatures recollides. Un altre grup d'obrers n'ha reunit més de 200.

En una ciutat industrial pròxima a Barcelona en tenen més de 150. I entre les anunciades de 3 pobles de Catalunya en sumen 220 més.

La Delegació del Comité Central del PSU de C. ha adreçat una carta de salutació al Congrés Espanyol de la Pau celebrat a Mèxic.

ARREU D'ESPANYA

Més de cinc centes signatures han estat recollides en una sola ciutat de Llevant. En una barriada d'aquesta ciutat han signat tots els habitants menys mitja dotzena de falangistes. En una fàbrica ha signat la inmensa majoria dels obrers.

A Euzkadi, entre els primers centenars de signatures recollides, destaca una fulla que en té disset, de les quals 4 son de nacionalistes i 3 de socialistes.

A Madrid s'han reunit cents de signatures i mereix destacar l'adhesió enviada al Congrés de Mèxic i pronunciant-se per un pacte de pau signada per un gran nombre d'intel·lectuals, cineastes, escriptors, estudiants i artistes.

ESCOLTEU RADIO ESPANYA INDEPENDENTE

(Estació Pirenaica)

Emet tots els dies, des de les 7 i mitja de la tarda fins la 1 de la matinada, amb un breu interval de dos minuts cada mitja hora, per ones de 29-32-35-37 i 41 metres.

Catalans: escolteu la veu de la resistència!